

**РАДИО
ТЕЛЕВИЗИЈА
ВРАЊЕ**

Врање, 17.05.2016. год.

**САВЕТ ЗА ШТАМПУ
ул. Француска 5/7
11000 БЕОГРАД**

ПРЕДМЕТ: Жалба

У име Радио телевизије Врање подносим жалбу Савету за штампу због неистина и измишљотина у ауторском тексту Радомана Ирића у рубрици Живот ни(је) чудо у "Новинама Врањским" од 3. марта 2016. године.

Текстом под насловом "Радио у контејнеру" у недељнику "Врањске" наш колега Радоман Ирић погазио је основне постулате новинарства и нанео ненадокнадиву штету угледу Радио телевизије Врање. У појединим деловима овог текста, Радоман Ирић проговара и језиком мржње, називајући људе који овде раде злочинцима и идиотима.

Наиме, у тексту Радоман Ирић, тврди да је фоно и писана архива Радио Врања, све оно што је настало 80-тих година у нашем Радио Врању уништено, бачено у контејнер. При том, ни једног тренутка му није пало на памет да позове некога од одговорних људи из Радио телевизије Врање и провери ове наводе. С обзиром да је колега Ирић каријеру новинара започео у Радио Врању, никакав проблем не би био да је једноставно дошао и од наших људи затражио да чује, рецимо неку од својих емисија из 80-тих година прошлог века. Или почетну шпицу Радио Врања, па би тако и проверио наводе свог извора. Не, он ништа од тога није урадио, него је сео и написао сраман текст, извређавши и понизивши све колеге које су сада у Радио Врању.

Сматрамо да је овим прекршен Кодекс новинара Србије, поглавље I Истинитост извештавања тачке 1. 2. 3. 4. 5.

У тим тачкама стоји да је обавеза новинара да тачно, објективно, потпуно и благовремено извести о догађајима од интереса за јавност, поштујући право јавности да сазна истину и држећи се основних стандарда новинарске професије. 2. Право је медија да имају различите уређивачке концепте, али је обавеза новинара и уредника да праве јасну разлику између чињеница које преносе, коментара, претпоставки и нагађања. 3. Новинар је дужан да назначи извор информације коју преноси. Уколико извор не жели да буде откривен, новинари и уредници поступају са дужном професионалном пажњом и својим професионалним ауторитетом стају иза информације и одговарају за њену тачност. 4. Новинар је дужан, када је то неопходно, да консултује што више извора и да им омогући да изнесу свој став. 5. Са новинарством неспојиви су објављивање неоснованих оптужби, клевета, гласина, као и измишљених писама или писама чији аутор није познат или његов идентитет није проверљив.

Бесмислено је да сада цитирамо све његове речи из овог, у најмању руку, срамног текста из којег избија нетрпељивост према свима у овој кући. Наравно, скенирани текст Вам шаљемо у прилогу. То што је Радоман Ирић каријеру новинара почео у Радио Врању не даје му за право да омаловажава и вређа читаве касније генерације медијских посленика у овој кући и назива их злочинцима, медијским варварима.

**РАДИО
ТЕЛЕВИЗИЈА
ВРАЊЕ**

Тим погрдним речима у ауторском тексту "Радио у контејнеру" прекршио је Кодекс новинара Србије у поглављу IV Одговорност новинара тачка 1. у коме стоји да је новинар, пре свега, одговоран својим читаоцима, слушаоцима и гледаоцима. Ту одговорност не сме да подреди интересима других... Новинар се мора супротставити свима који крше људска права или се залажу за било коју врсту дискриминације, говор мржње и подстицање насиља. Новинар треба да извести уредника уколико се његови лични, економски, политички и други интереси преплићу са професионалним дужностима... Предрасуде које новинари приватно имају, не смеју да буду емитоване/објављене ни у каквом контексту, ни отворено, ни прикривено... Недопустиво је колоквијално, погрдно и непрецизно називање одређене групе.

У редакцији Радио телевизије Врање сматрамо да је колега Ирић овим текстом прекршио и поглавље V Кодекса новинара Србије које се односи на део новинарске пажње тачке 1. и 2. Он је био обавезан да приступа послу са дужном професионалном пажњом. Није смео слепо да верује извору информација. Новинар мора да води рачуна о томе да извори информација често следе своје интересе или интересе друштвених група којима припадају и прилагођавају своје исказе тим интересима. Најмање што је могао да уради је да пита и другу страну, односно, нас у Радио Врању. Да је то урадио показали би му да смо извор није добар. Увели би га у архивски део Радио Врања и пустили архивирани емисије и шпиге да чује и увери се да нису бачене.

На крају, желим да укажем да архива Радио Врања није сјајно сређена, али постоји и веома се пажљиво чува. Ми смо дубоко убеђени да треба да будемо поносни што припадамо медију чија се традиција мери деценијама, па смо и опрему која већ више од 5 година није у употреби, средили и од ње направили сталну изложбу у холу наше куће. Свако ко је дошао, дивио се овој идеји, што несумњиво не треба да уради и колега Ирић.

Због свега изнетог у овој жалби Савету за штампу, очекујемо да преиспитате да ли смо у праву. Поменута рубрика је „скинута“ са интернет издања, али је остала у писаном облику. Неким будућим генерацијама ће, можда, служити као валидан извор информација што је недопустиво.

ЈП РТВ Врање

Нинослав Смиљковић, в.д. директора